

РЕШЕНИЕ

№ 1188

гр. София, 21.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Ирина Кюртева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **11701** по описа за **2019** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл.63, ал.2 от ЗАНН. Делото е образувано по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК], предявена чрез управителя Г. Г. против решение от 28.08.2018 г. по н.а.х.д. № 14924/2018 г. на СРС, НО, 20 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 22-005051 от 23.07.2018 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ [населено място], с което на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/, за нарушение на чл.415, ал.1 от КТ, на касационния жалбоподател, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 лева. В жалбата се правят оплаквания, че оспореното решение било неправилно, като постановено в нарушение на закона със съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Излагат се подробни съображения в тази насока. Искането до съда е да отмени оспореното решение на СРС, както и да се отмени потвърденото наказателно постановление. В съдебно заседание касационният жалбоподател [фирма], не се представлява и не изпраща представител за участие в производството по делото. Ответникът по касационната жалба Дирекция „Инспекция по труда“ - С., не изпраща представител в проведеното публично съдебно заседание по делото. ПРОКУРОРЪТ от Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната

жалба е неоснователна, а решението на СРС е правилно и законосъобразно.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр. чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

От фактическа страна СРС е приел, че е установена описаната в НП и АУАН фактическа обстановка. С решението, обжалваното НП № 22-005051 от 23.07.2018 г., на касатора, е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв., на основание чл. 415, ал.1 от КТ, затова, че не е изпълнено дадено задължително предписание, в срок до 25.06.2018 г. дружеството в качеството му на работодател да изплати дължимото трудово възнаграждение за месец 02.2017 г. съгласно чл.128, т.2 КТ. С посоченото НП е прието, че осъществен състав на административно нарушение, предвиден по 415, ал.1 КТ, извършено на 26.06.2018 г. Предписанието е издадено на основание чл. 404, ал.1, т.1 КТ.

Въззивният съд е приел за доказано описаното от фактическа страна в АУАН и НП нарушение, съставомерно по чл.415, ал.1 КТ от обективна страна и от касатора, в качеството му на работодател - неизпълнение на дадено задължително предписание с протокол № ПР 1814442/11.06.2018 г. Съдът приел фактическата обстановка за установена въз основа на събраните по делото доказателства показанията на свидетелката Г. В., както и писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК.

Също въззивният съд е изложил и мотиви, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

При липса на процесуални нарушения съдът намерил, че правилно е приложен и материалният закон и дружеството е осъществило състава на вмененото му нарушение. При изложени съображения относно вида и размера на наказанието НП е преценено като законосъобразно издадено и потвърдено с въззивното решение относно размера на наложената санкция.

По касационните основания:

Необосновани са твърденията на касатора за неправилност на изводите на съда в обжалваното решение по приложението на закона относно допуснати процесуални нарушения при издаването на НП. Софийският районен съд е изложил правилни, законосъобразни и подробни мотиви, които настоящата инстанция споделя и не намира за необходимо да преповтаря.

В случая се касае за ангажиране на имуществената отговорност на работодателя за неизпълнение на задължително предписание, за което не се установява и не се твърди, да е оспорено и отменено. Неизпълнението е доказано с факта на неплащане на възнаграждението в определения в предписанието срок.

Противно на твърдяното в касационната жалба, СРС е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. Напротив Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил

и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи.

Необосновани са твърденията на касатора за неправилност на изводите на съда в обжалваното решение. Софийският районен съд е изложил правилни, законосъобразни и подробни мотиви, които настоящата инстанция споделя и не намира за необходимо да преповтаря.

Софийският районен съд е постановил обжалваното решение, като противно на твърдяното в касационната жалба се е произнесъл по всички възражения, наведени в жалбата, разгледана от него.

При този изход на спора, присъждането на разноски се дължи на ответника по касация, но предвид липсата на заявена от страната претенция за присъждането им и по аргумент от нормата на чл. 81 ГПК във вр. чл.144 АПК този въпрос съдът не обсъжда.

По изложените съображения, обжалваното съдебно решение, като валидно и допустимо, постановено от законен състав и по подадена в срок жалба, срещу подлежащо на съдебен контрол НП, като постановено и при правилно приложение на закона, следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл.222, ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от решение от 28.08.2018 г. по н.а.х.д. № 14924/2018 г. на СРС, НО, 20 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.